

[Køfoed.]

Hvad selve Lovforslaget angaar, er det som nævnt i alt væsentligt en Genganger — hvad der for øvrigt ikke gør det bedre —, og jeg skal derfor ikke gaa nærmere ind paa de enkelte Paragraffer. Jeg vil dog spørge den højtærede Minister: Hvem kommer ikke ind under dette Lovforslag? Hvem kommer Loven ikke til at omfatte? Landbrug, Skovbrug, Søfart og Fiskeri er ikke nævnt, ganske vist, saa de er vel uden for, gaar jeg ud fra. Men i § 1 under Punkt c) er nævnt Opførelse og Reparation af Huse og Bygninger. Hvis vi bruger vore egne Folk, dem, vi har i det daglige Arbejde i Landbruget, ude paa Landet, til dette Arbejde, hvad der for øvrigt er meget almindeligt, navnlig ved Kalkning og Oppudsning af Bygninger, er det saa en Overtrædelse af Loven? Hvis man anvender den i Landbruget normale Arbejdstid, kan man saa tiltales og straffes med Bøde? Der staar jo nemlig i § 3, Stk. 2:

„Den Omstændighed, at en Arbejdsgiver eller Arbejder ikke tilhører vedkommende Organisation, kan ikke fritage ham for Overholdelsen af de Regler, der i Henhold til Bestemmelserne i denne Lov gælder for Personer, der er Medlemmer af Organisationerne.“

og i § 8, Stk. 1:

„Den Arbejdsgiver eller hans Stedfortræder, der imod denne Lovs Bestemmelser anvender nogen Arbejder til Arbejde, er for hver saadan ulovlig sysselsat Person ifaldet en Bøde paa ikke under 10 Kr.“

o. s. v., og i samme Paragraf Stk. 2:

„Den Arbejder, der udfører Arbejde i Strid med Lovens Bestemmelser, straffes med Bøde“.

o. s. v.; altsaa kan baade Arbejdsgiver og Arbejder straffes med Bøde. Jeg anmoder Ministeren om at svare herpaa, hvorvidt den Arbejdskraft, der benyttes paa Landet hertil, kommer ind under Loven, da det er et Svar, som vil interessere flere end mig.

Ifølge § 4 kan der dog i visse Tilfælde gives Tilladelse til Overarbejde, og der nævnes forskellige Forhold, „dog at vedkommende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer herom skal være enige“, naar paagældende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer skønner, at det er ønskeligt, o. s. v. Og — hedder det videre — „naar Arbejdsgiveren skønner det nødvendigt... og Enighed derom kan opnaas med paagældende Arbejdere“, saa er det ligeledes tilladt; dog føjes der til: „I Bedrifter, hvor der findes Tillidsmand, skal dog — om muligt —

denne give sit Samtykke“. Dette „om muligt“ betyder i Henhold til Bemærkningerne, at det vil kunne forekomme, at Bestemmelse om Overarbejdets Udførelse maa træffes med saa kort Varsel, at Tillidsmandens Samtykke ikke *forud* kan indhentes, men det er en Forudsætning, at Tillidsmandens Samtykke i saa Fald bag-efter søges indhentet. Men naar Arbejdet er udført, og hvis Tillidsmanden saa nægter at give sit Samtykke, hvad saa? Skal der saa idømmes Bøde eller hvorledes?

I § 5 tales der om Udligning af Overarbejdstimerne. Disse skal efter Forslaget „afspadseres“, og det skal helst være inden 14 Dage efter Overarbejdets Afslutning. Og her kommer saa den nye Tilføjelse, som den ærede Ordfører nævnte, om, at der kan træffes en Overenskomst mellem Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationerne om en tillæmpet Ordning; men en saadan Ordning skal godkendes af Socialministeren. Altsaa som før nævnt, det, det drejer sig om, er Tvang, Paabud og Forbud, Overenskomster mellem Organisationerne, Direktiver og Overhøjhed for Tillidsmanden og Ministeren. Det er Tendensen i dette som i andre Lovforslag, og det er det, man byder Erhvervslivet og den enkelte i Tider som disse.

Jeg kan tilføje, at vor Opfattelse angaaende dette Lovforslag har ikke ændret sig fra tidligere Aar; vi mener, at dets Gennemførelse vil være til mere Skade end Gavn.

Boeck-Hansen: Paa ny er dette Forslag lagt paa Rigsdagens Bord, og paa ny vil man altsaa forbyde Folk her i Landet at arbejde saa meget, som de vil, det vil i Virkeligheden sige, man vil gennemføre en Lov, der ganske strider imod Naturen; for heldigvis er det da Folks Natur herhjemme at have Lyst til Arbejde. Jeg kan da heller ikke tænke mig, at der virkelig kan være Flertal for et saadant Forslag i dette frisindede og højtærede Ting. Nej, naar man nylig har hørt saadanne Tanker fremsat fra en vis Side, som at en Kvinde skal have Lov til at gøre med sit Legeme, hvad hun vil, hvorfor i al Verden skal en Mand saa ikke have Lov til at gøre med sine Hænder, hvad han vil og saa meget han vil? Det forekommer mig ganske besynderligt at ville foreskrive noget andet. Men man skal saamænd ikke blive forbavset over noget i denne Verden, man skal ikke overraskes over, at Frisindet ikke stikker saa dybt, som det undertiden lader. Frisindet er som en Skilleløb, man lægger